

ἔχοντες. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ τοῦ Ἰψίστου ὑπηρετοί, οἱ αἰετοὶ δώσαντες τὸ παράδειγμα τοῦ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξου μαρτυρίου, πρῶτοι ἐδράμον ὅπως ἐνθαρρύνωσι τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἀμυναν ἢ εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Λέγεται ὅτι ἱερεὺς τις, τοῦ ὁποίου δυστυχῶς δὲν διεσώθη τὸ ὄνομα, εὐρισκόμενος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἱκετεύων γονυπετῆς τὸν Θεὸν διὰ τὴν Σωτηρίαν τῆς κινδυνευούσης πατρίδος του, ἀκούσας αἰφνης τὴν εἶδκιν τῆς κατὰ τῆς πόλεως ἐφόδου, ἤρπασε μεθ' ὁρμῆς τὸν πρὸ αὐτοῦ ἐσταυρωμένον Ἰησοῦν καὶ ἐξῆλθε τῆς Ἐκκλησίας, διευθυνόμενος ὁρμακίως πρὸς τοὺς προμαχῶνας καὶ προσλαμβάνων ὅσους ἀπῆλθον καθ' ὁδόν. Ἀπαντήσας δὲ τὸν στρατάρχην δὲν εἶπεν αὐτῷ ὡς λίαν ἐσφαλμένως λέγει ὁ ἀγαθὸς Βόττας « ἄφετέ με νὰ κτυπήσω τὴν κεφαλὴν των διὰ τοῦ κατηραμένου τούτου Ἰησοῦ », ἀλλὰ, ὡς νομίζομεν, ὑπάγω εἰς τὰ προτειχίσματα, ὅπως διὰ τοῦ παραδείγματός μου ἐνθαρρύνω τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἀμυναν καὶ ἐνθυμίσω αὐτοῖς ὅτι αὐτὸς —δεικνύων μετὰ σεβασμοῦ τὸν Ἰησοῦν— διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν ἡμῶν ἐσταυρώθη παρὰ ἀγνώμονος λαοῦ, καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν δι' αὐτὸν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ν' ἀποθάνωμεν ἐνδόξως.

ΑΛ. ΤΟΜΠΡΟΣ.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΕΞ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.

(Τέλος. Ὁρε Φυλλάδ. 274.)

—ooo—

Ἐγκλημα λογίζεται καὶ ἡ ἀμέλεια περὶ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ φρουρίου καὶ τῶν παλατίων. Ἐὰν οἱ περὶ τὸν αὐτοκράτορα μακρυνθῶσιν ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν, μαστιγοῦνται διὰ βαμβοῦ. Ὁ πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς ἀξιωματικὸς ὁ μακρυνόμενος ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐνῷ ὁ κύριος αὐτοῦ περιηγείται, τιμωρεῖται διὰ θανάτου.

Αἱ ὁδοί, αἱ γέφυραι, καὶ αἱ δίοδοι ὅσαι ὠρίσθησαν εἰς χρῆσιν τοῦ αὐτοκράτορος, μόνον παρ' αὐτοῦ καὶ παρὰ τῶν περὶ αὐτὸν κατοῦνται. Ἐὰν δέ τις παραβῇ τὴν ἀπαγόρευσιν τιμωρεῖται αὐστηρότατα.

Ὅστις συλληφθῇ περὶ τὰ ἀνάκτορα φέρων ὕλας ὑπόπτους, καταδικάζεται νὰ καταδροχθῇ αὐτὰς· ἐὰν δὲ συλληφθῇ ἐνοπλος ἐν ὥρᾳ μὴ προσηκούσῃ καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Τοιοῦτοι δρακόντριοι νόμοι ἀποδεικνύουσι τοὺς φόβους τῶν δεσποτικῶν κυβερνήσεων· παλλάκις ὅμως εἶναι ἀνίσχυροι. Τὸ 1803 ἔτος, παραδείγματος χάριν, ὁ αὐτοκράτωρ Κεα-Κίγκ παρ' ὀλίγον ἐδολοφονεῖτο ἐντὸς τοῦ παλατίου του.

Ἐπίσημόν τινα ἡμέραν εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ ἄνθρωπος τις ὀνομαζόμενος Χίν-τα. Ὅτε δὲ ἐράνη ὁ αὐτοκράτωρ, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐνῷ ἠτοιμάζετο νὰ τὸν κτυπήσῃ, συνελήφθη ὑπὸ τῶν περὶ τὸν αὐτοκράτορα ἀξιωματικῶν. Δικαζομένης δὲ τῆς ὑποθέσεως κατήγγειλεν ὡς συνενόχους αὐτοῦ τοὺς ἡγεμονι-

κούς γόνους καὶ τοὺς ἀνωτάτους τῶν ἀξιωματικῶν. Καὶ ἀπέκρουσε μὲν ὁ αὐτοκράτωρ τὴν καταγγελίαν, κατέδειξεν ὅμως τὴν ἀξιοσημείωτον περίστασιν ὅτι ἐκ τῶν ἐκατὸν ἀκολουθῶν του, μόνον ἑξῆς ἐσπείσαν νὰ συλλάβωσι τὸν δολοφόνον. «Ναί μὲν, εἶπεν, οἱ πρίγκηπες Μιεν-γεν καὶ Λαθαγκ-το-υρ-τοῖ καὶ οἱ τέσσαρες θαλαμηπόλοι ἀπῆλθον ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς ἡμετέρας ἐννοίας· ἀλλὰ μετὰ τὸς τῶν ἀξιωματικῶν ἰδόντων ἀπαθῶς τοὺς ἡμετέρους κινδύνους, δὲν ὑπῆρχε καὶ τις ἄλλος πρὸς ὃν νὰ ἐδείχθημεν ἐπίσης εὐμενεῖς; Οὕτω πως ἔπρεπε νὰ δείξωσι τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν των εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὸ κράτος; Ἐὰν εἰς τοιαύτας περιστάσεις δίδωσι τοιαύτας ἀποδείξεις ἀδικοφρίας, ἔπεται ὅτι κατὰ τὰς συνήθεις ὀλίγον μεριμνῶσι διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου. Ὁ δὲ ἔνοχος καταδικάσθη εἰς θάνατον βραδὺν καὶ ἐπώδυνον, ἀπαγχονισθέντων προσέτι καὶ τῶν δύο υἱῶν του.

Διὰ θανάτου τιμωροῦνται καὶ ὅσοι καταδικασθέντες ἤδη ὡς ἐγκληματίαι, λαμβάνουσιν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ αὐτοκράτορι, καὶ αὐτὸς ἐπὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ παλατίου ὅστις ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ παρέλαβεν αὐτούς.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλος περίεργος νόμος·

« Ὅς τις ἐξακοντίσει βέλη ἢ κενώσει πυροβόλον κατὰ ναοῦ ἢ παλατίου αὐτοκρατορικοῦ, ἢ ἐναντίον κατοικίας τινὸς τοῦ αὐτοκράτορος, ἢ καὶ ἐναντίον καταστήματος δημοσίου, προσπαθὼν νὰ κτυπήσῃ αὐτὰ, τιμωρεῖται δι' ἀγχόνης· εἰ δὲ καὶ ἐξακοντίσει πρὸς τὸν ναὸν τῶν αὐτοκρατορικῶν θυσίων, μαστιγοῦται δι' ἑκατὸν πληγῶν βαμβοῦ καὶ ἐξορίζεται διὰ βίου 3000 .lè μακρὰν τοῦ τόπου. »

Ὁδοιποροῦντος τοῦ αὐτοκράτορος οἱ στρατιῶται καὶ ὁ λαὸς ὑποχρεοῦνται ν' ἀφίνωσιν ἐλευθέραν τὴν δίοδον διὰ τε τὴν Α. Μ. καὶ τὴν συνοδίαν αὐτῆς, συγκε μένην ἐκ στρατιωτῶν καὶ ὑπηρετῶν καὶ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν. Ὅστις δὲ καταπατήσῃ τὴν ἀπηγορευμένην γραμμὴν, καταδικάζεται εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον.

Ἐὰν ὁ αὐτοκράτωρ περιηγούμενος μακρὰν τῆς πρωτεύουσας φθάσῃ ἀπροσδοκῆτως εἰς τι μέρος, οἱ ἀπαντῶντες αὐτὸν, ἵν' ἀποφύγῃ τὸν θάνατον, πίπτουσι πρηνεῖς κατὰ γῆς, εἰς οὐ παρέλθῃ ἡ συνοδία. Οὕτω δὲ κείμενοι παρουσιάζουσιν ἀναφοράς οἱ ἔχοντες τοιαύτας. Εἰ δέ τις παραβῇ τὴν τάξιν ταύτην, ἐὰν ἡ αἵτησίς του εἶναι ὀρθή, συγχωρεῖται, ἐὰν δὲ οὐ, ἀπαγχονίζεται.

Ἡ διὰ κλιμάκων ἀνάβασις εἰς φρούριον τιμωρεῖται δι' ἑκατὸν πληγῶν βαμβοῦ· δι' ὀγδοήκοντα δὲ τοιοῦτον τιμωρεῖται ὁ κλείων τὰς πύλας τῆς πόλεως πρὸ τῆς ὠρισμένης ὥρας. Εἰς δὲ τὸ Πεκῖνον ἡ ποινὴ εἶναι αὐστηροτέρα· ὅθεν ὅστις ἀνοίξει ἢ κλείσει τὰς πύλας τῆς αὐτοκρατορικῆς πόλεως εἰς ὥραν μὴ προσήκουσαν, καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ὅστις ἀρχηγὸς στρατοῦ ἐκστρατεύσει ἀνευ προσταγμάτων αὐτοκρατορικοῦ πλὴν ἐν καιρῷ ἀποστασίας ἢ ἐπαναστάσεως, ὅτε ἀπαιτεῖται ἀμεσος ἐνέργεια, τιμωρεῖται δι' ἑκατὸν πληγῶν βαμβοῦ, καὶ δι' ἐξο-

ρίας. Αἱ περὶ τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων ἀναφοραὶ πρέπει νὰ στέλλωνται ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς πρὸς τε τὸν στρατηγόν, τὸ ἀνώτατον πολεμικὸν συμβούλιον καὶ τὸν αὐτοκράτορα.

Ἀλλὰ καὶ τοὶ δρακόντριοι οἱ Κινέζικοι νόμοι, ἀποδεικνύουσιν ὅμως ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ μεριμνᾷ περὶ τῶν ὑπηκόων του. Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ διαρπάζων ἢ φονεύων, ἢ τραυματίζων τοὺς ἐκουσίως παραδιδόμενους ἀποστάτας, ἢ παροξύνων αὐτοὺς διὰ συκοφαντιῶν εἰς τὸ νὰ λειποτακτῇσιν ἢ νὰ δραπετεύσωσι καταδικάζεται εἰς καρατομίαν. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται καὶ ὅστις παραδίδει ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὸν ἐχθρὸν τὰ περὶ τῶν στρατιωτικῶν κινήσεων μυστικὰ τοῦ κράτους, καὶ αὐτοὶ οἱ μεταδιδάσκοντες αὐτά. Ἐξορίζονται δὲ διὰ βίου ὅσοι προδίδουσι τὰ μυστήρια τοῦ κράτους συνομιλοῦντες μετὰ μελῶν ξένων πρεσβείων.

Ὁ διοικῶν ἢ ἐπιβλέπων λαὸν καταδικάζεται εἰς θάνατον, ἂν, ἀντὶ νὰ ἐλκύσῃ διὰ συνετῆς συγκαταβάσεως τὴν ἀγάπην τῶν διοικουμένων, ἐκυβέρνησῃ παρὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ κράτους.

Διὰ θανάτου τιμωροῦνται καὶ οἱ παρκαλῶντες τὰς προσταγὰς ὑπηρετοῦν, οἱ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν τῶν πολεμικοῦ, πρὸς τούτοις δὲ καὶ οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ οἱ ἀναβάλλοντες ἢ ἀποποιούμενοι τὴν ἐκπλήρωσιν στρατιωτικῶν καθηκόντων. Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται καὶ ὁ στρατιώτης ὅστις βραδύνει πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν θέσιν του ἐν καιρῷ ἐκστράτειας. Ὅστις λάβει ὄνομα ἄλλου ὅπως ὑπηρετήσῃ ἀντ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ ὁ δανείσας τὸ ὄνομά του, τιμωροῦνται διὰ μαστιγώσεως· οὗτος προσέτι κατατάσσεται καὶ εἰς τὸν στρατόν. Αἱ μὴ εἶναι συγχωρητέαι ἀντικαταστάσεις εἶναι αἱ τῶν πατέρων, τῶν θείων, τῶν ἀδελφῶν καὶ ἄλλων συγγενῶν διὰ τῶν υἱῶν, τῶν ἐγγονῶν, τῶν ἀνεψιῶν κλπ. κατοικούντων εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ὅπου καὶ οἱ κληθέντες εἰς ὑπηρεσίαν, ἀρκεῖ μόνον νὰ γίνεται διαρεάν ἢ ἀντικατάστασις, καὶ νὰ μὴ ἀντιβαίνει εἰς ταύτην ἡ ἡλικία ἢ ἡ ὑγεία τῶν ἀντικατασταθσομένων. Ἐὰν ὁ ἰατρός ἢ ὁ χειρουργὸς στρατιωτικοῦ τινος σώματος ἀναπληρωθῇ ἐμμέσως παρ' ἄλλου ἐμπειρικοῦ μὴ ἔχοντος δίπλωμα, στερεῖται τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ· ἀμφοτέρω δὲ μαστιγοῦνται.

Ὁ νόμος τάσσει μετὰ τῶν βαρυτέρων ἐγκλημάτων τὰ μεγάλα σφάλματα καὶ τὰς ἀνάνδρους πράξεις τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν, καθὼς καὶ τῶν σκοπῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ στρατὸς μὴ εἰδοποιηθεὶς ἐγκρίτως περὶ τῆς ἐλευσεως τοῦ ἐχθροῦ ἔπαθε δυστυχήματα.

Ὅσοι τῶν ἀξιωματικῶν ἀγνοοῦσι τὸ τηρεῖν τὴν πειθαρχίαν εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἢ ἀμελοῦσι νὰ γυμνάζωσιν αὐτά, ἢ νὰ τηρῶσι τὰ ὅχυρά ἐν καλῇ καταστάσει, πρὸς τούτοις δὲ καὶ ὅσοι παραμελοῦσι τὴν αὐστηρὰν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, ἢ δι' αὐτογνωμόνων πειλῶν καὶ ἀμνηδῶν παροξύνουσι τοὺς ἄλλους εἰς παραχάς ἢ καὶ λειποταξίας, καταδικάζονται εἰς βαμβοῦ.

Ἰδοὺ δὲ καὶ ποῖα ποινὰ ἐπιβάλλονται ὅταν, χα-

λαρουμένης τῆς πειθαρχίας, ἡ ἀκολασία ἢ ἡ ἐπιβουλὴ εἰσχωρῶσιν εἰς τὸ στρατόπεδον. Ἐὰν τὸ σφάλμα ἐπράχθῃ ὑπὸ ἐνὸς μόνου στρατιώτου τιμωρεῖται ὁ λοχίας, μαστιγούμενος διὰ τεσσαράκοντα πληγῶν βαμβοῦ. Ἐὰν δέ οἱ ἐνοχοὶ εἶναι πέντε, ἡ εὐθύνη πίπτει ἐπὶ τὸν λοχαγόν τὸν διοικούντα ἑκατὸν ἄνδρας· εἰδὲ καὶ εἶναι δέκα, ἐπὶ τὸν συνταγματάρχην τὸν διοικούντα χιλίους· εἰδὲ καὶ εἶναι πενήκοντα, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατοπέδου μαστιγοῦται διὰ πενήκοντα πληγῶν. Ἡ αὐστηρότης τῆς τιμωρίας αὐξάνει κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν οἵτινες δὲν ἐξεπλήρωσαν τὰ ἴδια καθήκοντα. Ὁ ἀξιωματικὸς ὁ προσλαμβάνων εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ἕνα ἢ πολλοὺς στρατιώτας, χωρὶς νὰ τοὺς ἐξαιρέσῃ τῆς στρατιωτικῆς γυμνασίας, φιλοδωρεῖται δι' ἀριθμοῦ πληγῶν ἴσου πρὸς τὸν τῶν στρατιωτῶν τοὺς ὁποίους παρέλαβε, καὶ καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ἐπτά θηναρίων δι' ἑκάστον ἄνδρα καὶ δι' ἑκάστην ἡμέραν, δι' ὅσον καιρὸν ἦσαν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του.

Ἡ λειποταξία τιμωρεῖται τὸ μὲν πρῶτον διὰ βαμβοῦ, τὸ δὲ δεύτερον διὰ θανάτου. Μαστιγοῦται δὲ καὶ ὁ δεχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν του λειποτάκτην. Ἐὰν ὁ λειποτάκτης ἐπανέλθῃ εἰς τὸ σῶμά του ἐντὸς ἑκατὸν ἡμερῶν συγχωρεῖται.

Ἰδοὺ αἱ κυριώτεραι διατάξεις αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἄσυλον τῶν ὁρίων.

Οὐδεὶς ἐξέρχεται τῆς πόλεως πόλεως ἢ χωρίου ἄνευ διαβατηρίου· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται εἰς ἐξετάσεις καὶ τὰ πράγματα αὐτοῦ ἐπιθεωροῦνται, ὅπως βεβαιωθῇ τὸ δημόσιον μήπως ἐξάγῃ ἐμπορεύματα τῶν ὁρίων ἢ ἐξαγωγὴ εἶναι ἀπηγορευμένη. Ὅστις, ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας, διαβῇ τὴν γραμμὴν τῶν ὁρίων καὶ συκοινωνήσῃ μὲ ξένους λαοὺς, τιμωρεῖται διὰ θανάτου. Ὁ δημόσιος λειτουργὸς ὁ χορηγῶν ἀνόμως διαβατήρια τιμωρεῖται αὐστηρῶς. Ἐὰν κατὰ τὰ παρὰ τὰ ὅρια φρούρια ἢ καὶ τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τεκταίνωνται συνωμοσίαι σκοποῦσαι τὴν εἰς τὰ ξένα παράδοσιν τῶν προϊόντων τῆς χώρας ἢ τῆς βιομηχανίας, ἢ τῶν μυστικῶν τῶν τεχνῶν, ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἐνοχοὶ καταδικάζονται εἰς θάνατον. Ὅπως μάλιστα ἀπέχωσιν ὅσον ἐνεστὶν οἱ Κινέζοι ἀπὸ πάσης συκοινωνίας μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ἀπηγορεύθη ἡ κατασκευὴ παντὸς εἶδους οἰκοδομημάτων ἐπὶ τῶν παρὰ τὰ παράλια νήσων· διὸ καὶ μετεβλήθησαν εἰς ἐρήμους. Ἀλλὰ τις διάταξις μαρτυρεῖ ἐτι καταφανεστερον τὴν ἀντεμπορικὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους τούτου· κατ' αὐτὴν ὅστις μετέρχεται λάθρα ναυτικὸν ἐμπόριον, ἢ ἀροῦ διέτριψεν εἰς νῆσον ἀνήκουσαν εἰς ξένην ἐπικράτειαν, ἐπανερχεται εἰς τὸ Οὐράνιον κράτος, καρατομεῖται, ὡς ἂν εἶχε συκοινωνήσῃ μετὰ τοῦ ἐχθροῦ ἢ μετὰ τῶν ἀποστατῶν. Ἐνοχοὶ δὲ λογίζονται καὶ ὅλοι οἱ ἀντιβασίλεις, οἱ διοικηταὶ καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι λειτουργοὶ ὅσοι δὲν ἐφρόντισαν νὰ προλάβωσι τὸ ἐγκλημα τοῦτο.

Τὸ Δ' βιβλίον τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος πραγματεύεται περὶ ἵππων καὶ φορτηγῶν ζώων ἀνηκόντων εἰς τὸ κράτος, καὶ ὁρίζει μετ' ἀξιοσημειώτου ἀκριθείας τὸν βαθμὸν τῆς ἐνοχῆς τῶν ἐπιστατῶν ἀν-

των. Ἐάν ἵππος, κτήνος κερασφόρον, κάμηλος, ἡμίονος ἢ ὄνος ἐκ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον, πληγῇ ἕνεκα κακῆς προσκαρμογῆς τῶν ἐπιπείων ἢ τῶν φαλάρων, ὁ ἐπιστάτης καταδικάζεται εἰς μαστίγωσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν βαρύτητα τῶν πληγῶν. Ἐάν τὸ ζῶον τήκεται δι' ἑλλειψιν τροφῆς ἀρετῆς καὶ ἀρμοδίας, ὁ ἐπιστάτης ὁ ἐπιτηρῶν δέκα ἕως ἑκατὸν ζῶα, καταδικάζεται εἰς βαμβοῦ. Ἐάν δὲ δέκα ἐπιστάται φωραθῶσιν ἐνοχοί, ἡ ἐνοχὴ ἀναβαίνει μέχρι τοῦ ἀνωτέρου αὐτῶν. Παρατηρητέον δὲ ὅτι τὸ κατὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς ποινῆς ἱεραρχικὸν τοῦτο, οὕτως εἶπεν, σύστημα, ἐπικρατεῖ εἰς τὸν κινεζικὸν κώδικα.

Ὁ φονεὺς ἢ τραυματίζων ζῶον ἀνήκον εἰς ἰδιωτὴν, τιμωρεῖται διὰ σωματικῆς ποινῆς ἀμέσως καὶ ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον· ἀλλ' ἡ ποινὴ διαφέρει κατὰ τὸ εἶδος, τὰς περιστάσεις, καὶ τὰς μεταξὺ τοῦ ἐγκαλοῦντος καὶ τοῦ ἐγκαλουμένου σχέσεις. Ὁ κύριος ἵππου ἢ καμήλου δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ φονεύσῃ ταύτην ἢ ἐκείνον ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς κυβερνήσεως. Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι οἱ Κινέζοι ἔχουσι διατάξεις παραπλησίως πρὸς τὰς ἡμετέρας περὶ τῶν ἐπικινδύνων ζώων. Ὁ ἔχων τοιαῦτα ἀμελῶν δὲ νὰ τὰ δέσῃ ἢ νὰ τὰ καταδείξῃ διὰ σημείου γνωριστικοῦ, ἢ νὰ φονεύσῃ τὸν λυσσῶντα σκύλον του, μαστιγούται. Ἐάν δὲ τὸ ζῶον φονεύσῃ ἢ πληγώσῃ τινὰ, ὁ κύριος αὐτοῦ καταδικάζεται εἰς πρόστιμον ὡς ἐνοχος ἀκουσίου φόνου ἢ αἰκιῶν.

Ἄλλο βιβλίον τοῦ κώδικος ὁμιλεῖ περὶ ταχυδρομείων καὶ ἐπιστολῶν. Ἄν καὶ μόνον διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν τῆς κυβερνήσεως συνεστήθησαν τὰ ταχυδρομεῖα, οὐχ ἥττον ὅμως ἔχουσι μεγίστην σημαντικότητά· μάλιστα ἐτελειοποιήθησαν ὅσον εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸ ὑποθέσῃ τις ἔχων ὑπ' ὅψιν τὴν ἀπέραντον ἑκτασιν τοῦ κράτους, τὴν ἀνωμαλίαν τοῦ ἐδάφους, τὰ ὄρη, τὰς λίμνας, τὰ τέλματα, τὰς ἀμμώδεις ἐρήμους καὶ τὰ μεγάλα δάση. Ἄν καὶ τὸ μεταξὺ Πεκίνου καὶ Καντὼν διάστημα εἶναι ἐπέκεινα τῶν 400 λευγῶν, τὰ ἐγγράφα ὅμως τῆς κυβερνήσεως φθάνουσιν ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πόλιν ἐντὸς δώδεκα ἡμερῶν. Οἱ στρατιῶται οἱ στελλόμενοι ὡς ταχυδρόμοι πρέπει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων νὰ διατρέχωσι 300 λέ, ἢ 35 περίπου λεύγας. Τιμωροῦνται δὲ ἐάν βραδύνωσι μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν τὴν ἡμέραν.

Ὁ μεσολαβῶν ἐπιστολὴν περιέχουσαν παράπονα ὑπηκόου, εἴτε πολιτικὸς εἴτε στρατιωτικὸς εἶναι, τιμωρεῖται διὰ θανάτου. Ἡ αὐστηρότης δὲ αὕτη σκοπὸν ἔχει νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν πράξιν αὐθαίρετον κατὰ τῶν διοικουμένων.

Ὅσοι στελλόμενοι εἰς ὑπηρεσίαν βραδύνωσι νὰ ἐκτελέσωσι τὴν παραγγελίαν μαστιγούνται· ἀποκαλιζόμενοι δὲ ἐάν διὰ τὴν ἀμέλειαν αὐτῶν ἀποτύχῃ στρατιωτικὸν ἐπιχείρημα, ἀδιάφορον ἐάν κατὰ λάθος ἢ ἀπὸ σκοποῦ ἐφέρθησαν οὕτω πως. Ἐάν ἡ ἐπιστολὴ ἔχῃ ψευδῇ ἐπιγραφὴν, ἡ εὐθύνη ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐπιγράψαντα.

Εἰς ἄλλο κεφάλαιον γίνεται λόγος περὶ τῶν δικῶν ὅσαι καταγινώσκονται εἰς ἀξιωματικούς καὶ ἄλλους ὑποχρεοῦντας τοὺς κατοίκους νὰ σηκώνωσι τὰ φορεῖά

των. Ἐάν ἰδιῶται ὑποχρεώσωσι γεωργούς ἢ ἐργάτας εἰς τὸ νὰ σηκώνωσι τὰ φορεῖά των καὶ δὲν τοὺς πληρώσωσι, καταδικάζονται εἰς μαστίγωσιν ὡς καὶ οἱ ἀξιωματικοί, καὶ ἀποζημιῶσιν αὐτοὺς. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι εὐεργετικωτάτη πρὸς τοὺς χωρικούς· διότι μόνος ὁ φόβος σωματικῆς ποινῆς εἶναι ἱκανὸς νὰ προλάβῃ κατάχρησιν, τῆς ὁποίας καὶ οὕτω καθίστανται ὑπεύθυνοι οἱ ἰσχυροί.

Ἴδου ἐν συνόψει τὰ αὐσιωδέστερα τοῦ ποινικοῦ κώδικος τῶν Κινέζων. Ὑπάρχει καὶ ἄρθρον ἀπαγορεύον πρὸς τοὺς ἐγγυρίους ἐμπόρους τὸ νὰ πωλῶσι τι πρὸς τὰ μέλη τῶν ξένων πρεσβειῶν ἢ καὶ ν' ἀγοράζωσι παρ' αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς πρεσβείαις εἶναι ὀρισμένος· ἡ τοῦ Σιὰμ μόνον εἰκοσιεξ ἢμπορεῖ νὰ ἔχῃ, αἱ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, πρὸ τῆς τελευταίας τοῦλάχιστον συνθήκης, εἰκοσιδύο, καὶ αἱ τῶν λοιπῶν ἐθνῶν εἴκοσι.

ΣΕΡΒΙΑ.

—ooo—

Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἡ Πανδώρα (*) ἔσπευσε νὰ προσαγορεύσῃ τὴν Σερβίαν ὡς ἀδελφὴν τῆς Ἑλλάδος, ἀδελφὴν οὐ μόνον ὁμόθρησκον καὶ ὁμοιοπαθεῖ, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἀγῶνας καταβαλοῦσαν ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐλευθερίας. Καὶ ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ Σερβία, πόρους μὲν ἔχουσαι εὐτελεῖς, ἀγάπην ὅμως ἐνθερμον πρὸς τὴν πατρίδα, ἐπὶ μακρὸν χρόνον πολεμήσασαι κατετρόπωσαν καὶ αἱ δύο ἐχθρὸν μέγαν καὶ φοβερόν· ἂν δὲ ἡ δευτέρα δὲν εὐτύχησεν ὡς καὶ ἡ πρώτη νὰ ἀνακτήσῃ ἐντελὴ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῆς, οὐχ ἥττον ὅμως ἐφρόντισε νὰ παρασκευασθῇ καὶ νὰ ῥυθμίσῃ ἐαυτὴν μετὰ τῆς αὐτῆς φρονήσεως καὶ δεξιότητος, ὥστε κατὰ τὴν ἐπικειμένην συζήτησιν τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν, ἢ φωνὴ αὐτῆς, εἰ καὶ μικρὰς, θέλει βεβαίως ἀκουσθῇ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν μετὰ σεβασμοῦ.

Τῶν πρὸς τὴν Σερβίαν συμπαθειῶν τῶν Ἑλλήνων ἐνθερμώτατος ἀντιπρόσωπος ἐπῆρξε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐκατοστιαστῆριδος Γεωργάκης ὁ Ὀλύμπιος, ὅστις, ὡς γνωστὸν, μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν ἀρχηγῶν αὐτοῦ, τῶν περιφήμων Λαζίων, κατέφυγεν εἰς τὴν Σερβίαν, καὶ ἠγωνίσθη ἡρωϊκῶς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς μετὰ τοῦ ἀνδρείου Χαϊδουτ-Βέλκου. Τριαυτήν δὲ ἀνδρίαν καὶ σύνεσιν ἐδείκνυε κατὰ τὰς μάχας ὁ Ὀλύμπιος, ὥστε ἐθαυμάζετο ὑπὸ τῶν Σέρβων· καὶ ὅτε τραυματισθεὶς ὁ Βέλκος ἠσθάνθη τὸν θάνατον ἐπικείμενον, παρήγγειλε τὴν ἰδίαν σύζυγον νὰ λάβῃ εἰς ἄνδρα τὸν συστρατιώτην αὐτοῦ, τὸν Ὀλύμπιον τοῦτον. Γνωστὸν δὲ πρὸς τοῦτοις ὅτι ὁ Ἑλληὴν ἦρως ἐξεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀποθανόντος γέροντος, καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἔκου-

(1) Ὁρα Δ'. Τόμ. Π α ν δ. Φυλλάδ. Κ', σελ. 474.